RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.449 van 21 februari 2000
in de zaak A. 57.008/VII-12.513.

In zake : Luc CALLEWAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc CALLEWAERT op 18 maart 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 13 januari 1994 van de Minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 22 juli 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij, gelegen aan de Kwadestraat 19 te Koolskamp, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 28 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JONGBLOET die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker en van advocaat V. VANDER GUCHT die, loco advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat met het bestreden besluit aan de verzoeker de milieuvergunning geweigerd wordt om zijn varkenshouderij uit te breiden met 38 zeugen, 1 beer en 346 mestvarkens; dat dit besluit steunt op de volgende motieven :

> "Overwegende dat de inrichting is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een uiterst bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Wingene'; dat volgens de gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 357 van titel II

van het VLAREM, de uitbreiding van bedoelde bestaande inrichting in een dergelijke kwetsbare zone niet toelaatbaar is;
(...)
Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 7.518 kg P_2O_5 respectievelijk 14.471 kg stikstof; dat met een bemestingsnorm van 150 kg P_2O_5/ha/jaar hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 50,1 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 18,51 ha en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 16,57 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid deels is gestaafd door documenten door de aanvrager overhandigd tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie; dat, zoals uit het advies dd. 15 oktober 1993 van de VLM blijkt, evenwel enkel de afzetdocumenten voor 18,51 ha cultuurgrond in aanmerking kunnen worden genomen; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve te groot is;

2. <u>Gegrondheid van het beroep</u>

2.1. Overwegende dat de verzoeker in het eerste middel, samengevat, aanvoert dat de uitbreiding van zijn inrichting ten onrechte geweigerd wordt omdat niet aangetoond zou zijn dat er voldoende ecologisch verantwoorde afzetmogelijkheden zijn voor de geproduceerde mest; dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt dat het bestreden besluit terecht stelt dat een ecologisch verantwoorde mestafzetting niet is gewaarborgd;

2.2.1. Overwegende dat uit de onder punt 1 hierboven geciteerde overweging van het bestreden besluit blijkt dat één van de twee decisieve weigeringsmotieven gesteund is op het feit dat de

vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de verzoeker over onvoldoende cultuurgronden beschikt om de geproduceerde mest op een ecologisch aanvaardbare manier uit te spreiden;

2.2.2. Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieu-vergunningsaanvraag, noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren: het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijk-heden gebruik te maken; dat het middel gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat het vijfde middel is afgeleid uit de schending van artikel 3 van de gecoör-dineerde wetten op de Raad van State, doordat het bestreden besluit gesteund is op verbodsbepalingen uit het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992, terwijl dit laatste besluit ten onrechte nooit aan het

voorafgaandelijk advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd voorgelegd; dat de verwerende partij, samengevat, argumenten aanvoert ter staving van de ingeroepen dringende noodzakelijkheid;

2.3.2. Overwegende dat door de verwerende partij niet wordt betwist dat het tweede decisieve weigeringsmotief in het bestreden besluit is gesteund op bepalingen van artikel 357 van het "oorspronkelijke" Vlarem II; dat met het arrest inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, nr. 52.260, van 16 maart 1995, de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen heeft vernietigd op grond van de door de verzoeker aangevoerde schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat het bestreden besluit aldus toepassing maakt van het vernietigde besluit en derhalve is gesteund op een reglementaire bepaling die in rechte geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 13 januari 1994 van de Minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep van Luc CALLEWAERT tegen het besluit van 22 juli 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij, gelegen aan de Kwadestraat 19 te Koolskamp, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig februari tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**